

จึกหน้ากาก อุตสาหกรรมบุหรี่

**Trust Us
We're The Tobacco Industry**

ถอดความจาก Trust Us We're The Tobacco Industry
โดย Ross Hammond and Andy Rowell
เผยแพร่โดย Campaign for Tobacco - Free kids
Action on Smoking and Health - UK.

จัดพิมพ์ : ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.) ,มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่
สนับสนุน : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

อีทหนักากอุตสาหกรรมบุหรื

Trust Us We're The Tobacco Industry

ISBN 978-974-04-5519-6

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2551 จำนวน 3,000 เล่ม

บรรณาธิการ : ศ.เกียรติคุณ นพ.ประกิต วาทีสาธกกิจ

ถอดความ : พีรพล เวชพงษา

เรียบเรียง : อภิญญา ดันทวิวงศ์, บังอร ฤทธิภักดี, ผศ.ดร.เกศินี จุฑาวิจิตร

จัดพิมพ์ : มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไมสูบบุหรื (มสบ.) ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.)

สนับสนุน : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

คำนำ

ถ้าอาหารกระป๋องชนิดหนึ่งไม่ถูกตรวจพบว่ามีสารก่อมะเร็งเจือปน จะมีการห้ามจำหน่าย และอาหารกระป๋องในสล็อตเดียวกันจะถูกเก็บออกจากตลาดทันที

ถ้าพบว่ายาชนิดหนึ่งใช้แล้วมีผลข้างเคียงที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ป่วย ยารุ่นนั้นจะถูกห้ามจำหน่ายตลอดไป

เปรียบเทียบกับสินค้ายาสูบที่ตัวบุหรืเป็นแหล่งของสารก่อมะเร็งที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ โดยมีสารก่อมะเร็งมากกว่า 50 ชนิด และครึ่งหนึ่งของผู้ที่ไม่เลิกสูบบุหรืจะเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคที่เกิดจากการสูบบุหรื

แต่บุหรืยังคงเป็นสินค้าที่ขายได้ทุกรุ่นแล้ว

ขณะนี้ยาสูบเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตที่ป้องกันได้ที่สำคัญที่สุดของประชากรโลก โดยทั่วโลกมีผู้เสียชีวิตจากโรคที่เกิดจากการสูบบุหรืปีละ 5 ล้านคน และจะเพิ่มเป็นปีละ 10 ล้านคน ในอีกยี่สิบปีข้างหน้า ขณะนี้ทั่วโลกมีคนติดบุหรื 1.200 ล้านคน องค์การอนามัยโลกคาดการณ์ว่า ในจำนวนนี้ 500 ล้านคนจะเสียชีวิตจากโรคที่เกิดจากการสูบบุหรื

การแก้ปัญหาการสูบบุหรืเป็นเรื่องยากด้วยเหตุผลหลักสองประการคือ หนึ่ง บุหรืเป็นยาเสพติดที่อำนาจการเสพติดสูงมาก ผู้ที่ติดบุหรืส่วนใหญ่เมื่ออยากจะเลิกแต่ก็เลิกไม่ได้ สองคือ บริษัทบุหรืมุ่งเน้นการตลาดและการโฆษณาให้วัยรุ่นติดบุหรืมากขึ้น ภายใต้ปรัชญาว่า "นักสูบบุหรืรุ่นคืออนาคตของธุรกิจของเรา" ในอีกทศวรรษที่พยายามรณรงค์ให้คนเลิกสูบบุหรืที่รัฐบาลของประเทศต่างๆ กำหนดให้มีขึ้น เพื่อมุ่งหวังจะให้คนสูบบุหรืน้อยลง

พฤติกรรมของบริษัทบุหรืในการเจาะตลาดวัยรุ่น สร้างหลักฐานและประชาสัมพันธ์ข้อมูลเท็จเพื่อให้สังคมสับสน ปกปิดข้อมูลการวิจัยของนักวิทยาศาสตร์ของบริษัทบุหรืเอง ที่วิจัยพบว่าบุหรืเป็นยาเสพติดและทำให้เกิดมะเร็งมา 40 ปี ได้แจ้งข้อมูลการวิจัยของนักวิทยาศาสตร์และแพทย์ที่ประกาศว่า บุหรืเป็นสิ่งเสพติดและทำให้เกิดโรคต่างๆ จ้างนักวิทยาศาสตร์เพื่อสร้างข้อมูลให้ประชาชนสับสน ใช้วิธีแยบยลในการซื้อรายการเมืองเพื่อลบล้าง ลดประสิทธิภาพ และชะลอการออกกฎหมาย

พฤติกรรมต่างๆ ของบริษัทบุหรืได้รับการเปิดเผยอย่างหมดเปลือกตามที่ปรากฏส่วนหนึ่งในหนังสือ "ศึกษานำจากอุตสาหกรรมบุหรื" เป็นผลสืบเนื่องจากการที่บริษัทบุหรืข้ามชาติทั้ง 5 ในอเมริกาแพ้คดีที่อัยการสูงสุดของสหรัฐอเมริกาฟ้องร้องบริษัทบุหรืเหล่านี้เมื่อหลายปีก่อน นอกจากต้องชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณ 4 แสนล้านบาท) ต่อปี เป็นเวลา 25 ปี แล้ว ศาลยังบังคับให้บริษัทบุหรืมอบเอกสารภายในของบริษัทบุหรืทั้งหมดให้แก่รัฐบาลเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณชน การแพ้คดีในสหรัฐอเมริกา รวมทั้งข้อมูลที่เปิดเผย กระดาษต่อภาพพิมพ์ (ที่แยบยลทูลแล้ว จนไม่รู้จะแยบยลอย่างไรอีก)

และการดำเนินธุรกิจของบริษัทบุหรีในอเมริกา และในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นอย่างมาก

ธุรกิจยาสูบจึงหันมาเร่งโฆษณาประชาสัมพันธ์ และทำกิจกรรมที่เรียกว่า “โครงการคืนกำไรแก่สังคม” (Corporate Social Responsibility :CSR) เพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์ของบริษัท โดยประชาสัมพันธ์เพื่อการสนับสนุนโครงการป้องกันการสูบบุหรีที่รณรงค์ในรูปแบบต่างๆทั้งในโรงเรียนและในชุมชนซึ่งการวิจัยต่อมาพบว่า โครงการที่สนับสนุนโดยบริษัทบุหรี ไม่เพียงแต่ไม่ส่งผลต่อการป้องกันไม่ให้วัยรุ่นสูบบุหรี แต่กลับทำให้วัยรุ่น ผู้กำหนดนโยบาย และสังคม มีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อบริษัทบุหรี และลดความตั้งใจที่จะควบคุมยาสูบ

นี่คือวัตถุประสงค์และผลที่แท้จริง ที่บริษัทบุหรีต้องการให้เกิดขึ้นส่วนหน้ะงานต่างๆ ที่ถูกทดลองให้เข้าร่วมกิจกรรมกับธุรกิจยาสูบ

และที่น่าทึ่งไหม ขณะนี้ธุรกิจบริษัทบุหรีข้ามชาติกลับมีกำไรมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากสามารถหันมาขยายตลาดในประเทศกำลังพัฒนาได้มากขึ้น กำไรที่เพิ่มขึ้นในประเทศกำลังพัฒนา (รวมทั้งที่ไปจากประเทศไทย) มากกว่ากำไรที่ขาดหายไปในอเมริกา เนื่องจากคนในประเทศกำลังพัฒนายังไม่ตระหนักถึงพิษภัยของการสูบบุหรี การควบคุมยาสูบไม่จริงจัง มีปัญหาคอรัปชั่นสูงและนักการเมืองซื้อขายการขยายตลาด รวมถึงเล่ห์เหลี่ยมที่ใช้ในการชักชวนมาตรวจการควบคุมยาสูบ ถูกนำมาใช้ในประเทศกำลังพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มๆ และจะมีประเทศกำลังพัฒนาที่ประเทศ ที่รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของบริษัทบุหรีข้ามชาติ

หลายปีก่อนเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขของประเทศเพื่อนบ้านไทย บริษัทฯบอกว่า ทางรัฐบาลเรากำลังจะพิมพ์คำเตือนข้างซองบุหรีว่า “การสูบบุหรีทำให้เกิดมะเร็งปอด” แต่บริษัทบุหรีทำสามัคคียักษ์ใหญ่ที่ทำธุรกิจในประเทศเขาคัดค้านและถามว่า “มีหลักฐานพิสูจน์หรือว่า การสูบบุหรีทำให้เกิดมะเร็งปอดในประเทศของคุณหรือ”

ที่เล่ามาก็เพื่อให้ได้ภาพว่า ถ้าเรารู้ไม่เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมเขาแล้ว เราจะหลอกต้มเรากล่าวกันแสกๆ

ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ แห่งบริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา นายปีเตอร์ จิตัน ซึ่งเป็นผู้พิพากษามา 18 ปี ได้สัมภาษณ์ว่า เขาเลือกที่จะไปกินข้าวกับนักโทษหรือหาฆ่าคนตายมากกว่าที่จะไปกินข้าวกับผู้ที่ขายบุหรีให้แก่เด็ก เพราะการขายบุหรีให้แก่เด็กเป็นการประกอบกรรมชั่วอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่นักโทษส่วนใหญ่ที่ฆ่าคน ไม่ให้คนที่เขาฆ่าเสีย

ผมเสนอให้ท่านได้อ่านหนังสือเล่มนี้จนจบ ท่านจะรู้และเข้าใจดีขึ้นว่า ทำไมจึงมีหน่วยงานที่พยายามรณรงค์ไม่สูบบุหรี และอย่างน้อยท่านก็จะได้เห็นหน้ะหน้าที่แท้จริงของอุตสาหกรรมบุหรี

แคลิฟอร์เนียเป็นรัฐที่รณรงค์จนคนในรัฐมีอัตราการสูบบุหรีต่ำที่สุดในอเมริกา เขาสรุปบทเรียนว่า สิ่งที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จในการควบคุมยาสูบ คือ

- หนึ่ง การห้ามสูบบุหรีในที่สาธารณะ
 - สอง การขึ้นภาษี
 - และ สาม การรณรงค์เปิดโปงกลยุทธ์อันแยบยลของบริษัทบุหรี
- ดังนั้น เมื่อท่านอ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้ว กรุณาเผยแพร่สิ่งที่ท่านได้อ่านแล้วด้วยครับ
ขอบคุณแทนเยาวชนไทยทุกคน

ศรเกียรติคุณ นพ. ประเวศ วาฬเสถียรกิจ
เลขาธิการมูลนิธิรับรองเพื่อการค้าไม่สูบบุหรี

คำนิยาม

ครั้งแรกเมื่อได้รับการติดต่อจากมูลนิธิธรรมรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ให้อ่านต้นฉบับ "ฉันทนาจากอุตสาหกรรมบุตรี" ก็คิดว่า เขาเห็นผมเป็นกลุ่มแรกที่ยังสูบบุหรี่อยู่ คงส่งให้อ่านเพื่อจะได้เลิกสูบบุหรี่เสียที แต่พออ่านตั้งแต่ต้นจนจบแล้ว มีความรู้สึกว่ามีอะไร หรืออย่างน้อยก็ไม่ใช่เพียงจุดประสงค์เดียว

แต่แล้วหนังสือเล่มนี้เปิดเผยให้ผมทราบว่า ทำไมในขณะที่การณรงค์เพื่อให้คนเลิกสูบบุหรี่ทำอย่างมีประสิทธิภาพ มีกฎหมายกำหนดสถานที่ปลอดบุหรี่กว้างขวางขึ้นเรื่อย มีคำขวัญสโลแกนปลุกฝังให้เห็นพิษภัยของบุหรี่ ได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นอย่างแพร่หลาย จนทุกวันนี้คนคิดสูบบุหรี่มีความรู้สึกเหมือนเป็นอาชญากร จะสูบแต่ละครั้งต้องหันเหิศรเวรทำทางกรรมนิรันดร์เหมือนประกอบอาชญากรรม แต่สถิติคนสูบบุหรี่กลับเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างน่าตกใจ อุตสาหกรรมบุตรีเป็นธุรกิจที่ประสบความสำเร็จน่ารายได้จำนวนสูงมากอยู่ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง

ยิ่งกว่านั้นหนังสือเล่มนี้เปรียบเสมือนการสำรวจวิจัยเอกสารเพื่อวิเคราะห์ให้ผู้อ่านทราบถึงกลยุทธ์และวิธีการทางการตลาด และประชาสัมพันธ์ รวมทั้งหลักการทางจิตวิทยาประกอบการธุรกิจ ที่ได้รับการต่อต้านอย่างกว้างขวางและจริจจึงให้ประสบความสำเร็จในแง่รายได้และผลของการประกอบการ

หนังสือเล่มนี้จึงไม่ใช่เป็นเพียงคู่มือสำหรับผู้รณรงค์ต่อต้านบุหรี่เพื่อให้เป็นไปตามหลัก

"รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง" แต่มีสนใจตรงที่ "รู้เขา" แล้วทำไมเราถึงรบไม่ชนะ หรือเราสู้เขา แต่เขาก็กลับพัฒนาเกินกว่าที่เราสู้ จะได้ช่วยกันวางแผนสกัดกั้นให้มีประสิทธิภาพขึ้น โดยมีสุขภาพของมนุษยชาติเป็นเป้าหมาย

จึงเป็นหนังสือที่เหมาะสมกับผู้ที่ศึกษาและสนใจทางด้านบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม การตลาด การโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นเสมือน "กรณีศึกษา (case study)" จะได้เข้าใจถึงความลึกซึ้งและแบบหลายของการเดินเกมของผู้ประกอบการธุรกิจนี้ อาจเป็นตัวอย่างในการทำธุรกิจประเภทอื่น

ขอยกย่องคณะผู้เรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ที่สร้างผลงานเพียบพร้อมและสมบูรณ์ในทางวิชาการ มีหลักฐานอ้างอิงในการวิเคราะห์ครบถ้วน ไม่ใช่จินตนาการหรืออคติเพื่อวิพากษ์ฝ่ายที่ตนต่อต้าน ขอให้การรับรองว่าเป็นหนังสือทางวิชาการที่สมควรแก่การมีไว้เพื่อศึกษาและเติมเต็มความคิดของผู้อ่าน

ไม่ว่าคณะผู้จัดทำจะผลิตหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาด้วยจุดประสงค์ใด ผมขอปรบมือให้ที่ผลิตหนังสือดีๆ ขึ้นมาประดับวงการหนังสืออีกเล่มหนึ่ง

ขอเป็นกำลังใจให้การต่อสู้เพื่อความดีงามของสังคม

คำนิยาม

ผมสูบบุหรี่ครั้งแรกตอนอายุ 18 ปี ขณะดูหนังสือเตรียมสอบเอ็นเอทรานส์
สูงเพราะเห็นพี่ชายซึ่งเรียนมหาวิทยาลัยปี 2 เขาสูบ
ช่วงนั้นเป็นการสูบแบบเห่ ๆ วันละสองสามมวน

มาสูบบแบบ "จริงจัง" แบบคนติดบุหรี่เมื่อเรียนมหาวิทยาลัยปี 1 สูบตั้งแต่เทอมแรกเลยเพราะเพื่อน
ในกลุ่มเกือบทุกคนสูบ รุ่นพี่ก็สูบ

จากวันนั้นผมมสูบบุหรี่ทุกวันวันละ 10 ถึง 20 มวน ภรรยาบอกว่าน่าจะเลิกเพราะทำให้สุขภาพไม่ดี
ผมพยายามเลิกอยู่สามสี่ครั้งแต่เลิกได้แค่สามสี่วันก็กลับมาสูบบอีก

กระทั่งวันหนึ่งลูกสาวไล่เพราะแพ้ควันบุหรี่ผมตัดสินใจเลิกเด็ดขาดเดี๋ยวนี้แผนกภาษาคนจีนเรียกหักดิบ
ผู้ชายไทยรักลูกกับรักเมียเท่า ๆ กัน แต่เมียขอร้องไม่มีน้ำพักยกอะไรก็ยอม

ผมสูบบุหรี่มา 12 ปี พอเลิกแล้วเดี๋ยวนี้ถึงคนสูบบุหรี่ทั้งสงสารตัวเขาและลูกเมียเขา คนไม่สูบบุหรี่
จะเห็นกลิ่นบุหรี่เป็นที่สุด ยิ่งกลิ่นบุหรี่ค้างคืนหมักหมมในปลอกที่ออกมากับลมหายใจยิ่งเหม็นฉับชวน
อาเจียนสุดจะบรรยาย

ผมเคยสงสัยมานานแล้วว่าบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพทั้งของคนสูบและคนที่อยู่รอบข้าง แต่ทำไม
ธุรกิจบุหรี่มีแต่ขยายใหญ่โตขึ้น จากวันที่ย่อมสูบบุหรี่ครั้งแรกเมื่อปี 2515 บุหรี่ต่างประเทศมีขายในเมือง
ไทยแค่หนึ่งหรือสองยี่ห้อและมีขายแค่ในเมืองหลวง แต่เดี๋ยวนี้ในตู้โชว์ขายบุหรี่ทั้งในกรุงเทพฯ เมืองใหญ่
รวมถึงโหลซองก็มีบุหรี่ทำประเทศขายเต็มไปหมด

ผมเคยสงสัยว่าต่างชาติเอาบุหรี่ของเขามาขายคนไทยได้อย่างไร แต่ของโรงงานยาสูบก็ทำให้คนไทย
เสียสุขภาพพออยู่แล้ว

กระทั่งได้อ่าน "ฉันทน์จากอุตสาหกรรมบุหรี่" จึงทราบว่าธุรกิจบุหรี่ของประเทศมหาอำนาจนั้นใหญ่
มหาศาลจนน่าทึ่ง

การอ่านหนังสือเล่มนี้ไม่จำเป็นต้องอ่านเรียงลำดับตามสารบัญ เปิดดูหัวเรื่อง สนใจเรื่องใดมากที่สุดก็
อ่านเรื่องนั้นก่อน รับรองว่าเมื่ออ่านไปได้สองเรื่องท่านจะต้องอ่านจนครบทุกเรื่อง

ไม่ว่าท่านจะสูบบุหรี่หรือไม่สูบบุหรี่ก็ตามผมแนะนำให้ท่านอ่านหนังสือเล่มนี้ โดยเฉพาะบทกวีของศรี อุดมรัฐวงศ์
และ ส.ส. ซึ่งรับผิดชอบชีวิตสุขภาพและอนาคตของประชาชนทั้งประเทศควรอ่านท่านละ 3 รอบ

คำนิยาม

หนังสือเล่มนี้มิได้อธิบายสาระสำคัญของสหกรณ์และการอ่านและอ้างอิง ข้อสงสัยที่มีต่อบริษัทสหกรณ์ในหลายๆ ประเด็น มีคำตอบอยู่ในหนังสือเล่มนี้

ผมสงสัยเสมอมาว่ากลุ่มผู้ถือหุ้นของสหกรณ์ตั้งแต่เมื่อไรกันแน่ สหกรณ์คือไปช่วยทำทุกๆ ที่ในชุมชนที่จะรู้เฉพาะว่าสหกรณ์มีโทษต่อชนชั้นแรงงาน แล้วทำไมชนชั้นแรงงานก็ยังต้องไปสหกรณ์ ถึงปัจจุบันเรารู้แน่นอนแล้วว่าสหกรณ์เป็นโทษแน่ๆ แล้วแต่ก็ยังคงมีสหกรณ์อยู่อีก ผมตอบคำตอบว่าเป็นเพราะคนที่สหกรณ์มักจะมีจิตนาการเอาเองว่าตนเองคงไม่เป็นอะไร ซึ่งก็อาจจะมีส่วนถูก แต่คำตอบที่ถูกต้องมากกว่าคือ เพราะสหกรณ์มักจะมีกลวิธีทำให้คนจำนวนหนึ่งต้องซื้อและไปสหกรณ์ หนังสือเล่มนี้จะให้คำตอบว่าพวกเขาทำอย่างไร

ผมสงสัยต่อไปว่าเจ้าของบริษัทสหกรณ์หรือผู้จัดการบริษัทสหกรณ์สหกรณ์หรือเปล่า พวกเขาทราบหรือไม่ว่าสหกรณ์เป็นสาเหตุโดยตรงของหนี้เรื้อรัง และถ้าพวกเขาทราบพวกเขายังจะขายสินค้าจากคนชั้นนี้ได้อย่างไร บารากุว่านี่คือคำตอบสำหรับเรื่องนี้

บริษัทสหกรณ์มักมีใช้วิถีธรรมตามแต่เป็นบรรษัทข้ามชาติซึ่งทั้งหมดจะอยู่ในตลาดหุ้น นั่นหมายความว่าผู้จัดการหรือแม้กระทั่งเจ้าของมีใช้ผู้มีอำนาจสูงสุดแต่เป็นผู้ถือหุ้นต่างประเทศที่มีอำนาจสูงสุดและเป็นเจ้าของทุน กฎหมายของบรรษัทกำหนดเอาไว้ชัดเจนว่าบรรษัทใดๆ ก็ตามมีหน้าที่ทำกำไรสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น ไม่มีหน้าที่ทำอย่างอื่นเลย กฎหมายจะคุ้มครองเงินของประชาชนที่นำมาลงทุนในบรรษัทเป็นสำคัญ หากพิสูจน์ได้ว่าบรรษัทไม่ทำกำไรทำกำไรอย่างไรก็ดี บรรษัทนั้นอาจจะมีความผิดตามกฎหมายด้วยซ้ำไป

ด้วยเหตุผลดังนี้ บรรษัทสหกรณ์ที่หลายสิ่งทุกอย่างไปข้างหน้าอย่างแล้วแต่ด้วยความมุ่งมั่น มุ่งมั่นที่จะทำกำไรสูงสุดแม้ว่าสหกรณ์จะก่อมลพิษก็ตาม

บรรษัทสหกรณ์ไม่มีหน้าที่อย่างอื่นนอกจากทำกำไร ดังนั้นเวลาเราเห็นข่าวบรรษัทสหกรณ์ทำกิจกรรมเพื่อสังคม เช่น เป็นผู้อุปถัมภ์การแข่งขันกีฬา หรือ บริจาคเงินเพื่อรักษาสัตว์เลี้ยง ก็น่าสงสัยอีกว่าพวกเขาทำเช่นนี้ได้ได้อย่างไร

เพราะบรรษัทไม่มีหน้าที่อย่างอื่นนอกจากทำกำไร หากเจ้าของหรือผู้จัดการบรรษัทใดๆ ต้องการกำไรเพื่อสังคมหรือสิ่งแวดล้อม พวกเขาอาจจะต้องใช้เงินส่วนอื่นแต่มีใช้ใช้เงินของบรรษัทซึ่งก็คือของผู้ถือหุ้น ถ้าเช่นนั้นพวกเขาจะได้อะไรจากกิจกรรมเพื่อสังคมเหล่านั้น คำตอบคือพวกเขาจะรับผลประโยชน์ด้านการลดหย่อนภาษีซึ่งไม่เป็นที่เปิดเผยว่ามากเท่าไร เช่นเดียวกับบรรษัทข้ามชาติที่นิยมบริจาคเงินเพื่อการกุศลหรือทำประโยชน์เพื่อสังคมแล้วได้รับผลประโยชน์ที่เกินจากภาษีจำนวนมาก

หากเราเข้าใจธรรมชาติของบรรษัทสหกรณ์ดังนี้ เราจึงจะเข้าใจว่าพวกเขาขายสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะและต้องการขายสินค้าเหล่านี้ได้อย่างไร เมื่อเข้าใจแล้วก็จะไม่แปลกใจกับกลวิธี “ขายของให้จูงได้” ตามที่บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้

คำนิยาม

ใครที่มีจิตใจแข็งแกร่ง ตัดใจเลิกสูบบุหรี่ได้เด็ดขาด ถือว่ามีโชคยิ่งกว่าการถูกล็อตเตอรี่รางวัลใหญ่ เพราะเหมือนการมอบรางวัลให้ชีวิตตัวเองได้ยืนยาว

มีคำพูดเปรียบเปรยว่าบุตรี 1 มวนที่สูบเข้าไปในปอด เหมือนตะปู 1 ตัวตอกเข้าไปในการสร้างโรงศพ เงินต้นแท้ๆของสารพัดโรคร้าย

ใครพูดหรือเขียนข้อความอันใดให้เห็นพิษร้ายของบุตรี กระตุ้นให้คนเลิกสูบบุหรี่ได้ตลอดไป จึงเป็นการสร้างคุณงามยิ่งใหญ่ต่อชีวิต นำไปสู่การลดปัญหาต่างๆ เช่น การใช้จ่ายส่วนฉุกเฉิน เงินงบประมาณสุขภาพ และสุขภาพของผู้อื่นซึ่งได้รับจากการสูบลวนจากบุตรีมือสอง ปัญหายยะ ความสกปรก

สื่อได้สร้างภาพลักษณ์ผิดๆ ให้เห็นว่าการสูบบุหรี่เป็นเรื่องโก้เก๋ เช่นเรียกผู้สูบบุหรี่ว่า "สิงห์อมควัน" ทั้งๆ ที่ความเป็นจริง บุคคลเหล่านี้เป็นเพียง "จ๊าย" หรือ "ทาสยาเสพติด" ชนิดถูกกฎหมาย เพื่อทำลายตัวเอง การเสพติดบุตรีทำให้ขาดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เมื่อขาดเงินซื้อบุตรี ไม่มีสุข ทำให้เกิดอาการหงุดหงิด ฉุนเฉียว กระสับกระส่าย ไม่โฟกัส บางกรณีไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ต้องดับความกระหาย เช่น เก็บก้นบุตรีเก่ามาสูบ หรือต้องยอมล้มล้มอับอาย กลายเป็นผู้เสพ "บุตรีตราขอ"

ผู้เสพติดบุตรีถูกชิงชิงรังเกียจโดยสังคม ถูกมองว่าเป็นผู้กระจายควันพิษเพื่อทำลายสุขภาพตนเอง และผู้อื่นเป็นผู้ไม่ยอมรับผิดชอบต่อผล กลายเป็นคนอ่อนแอ ยอมตกเป็นทาสบุตรี ทั้งๆ ที่รู้ว่าเป็นสิ่งเสพติด มีโทษมหันต์ต่อร่างกาย

ผู้ที่ยอมฆ่าตัวเองให้ตายแบบผ่อนส่ง จึงเป็นคนไร้สาระ ยอมพ่ายแพ้ต่อความเย้ายวนของควันพิษ บุตรีมากกว่าความรักต่อชีวิตและลูก

แต่ผมไม่ยอมถูกนับรวมในกลุ่มนั้น หลังจากหักดิบ เลิกสูบบุหรี่อย่างเด็ดขาดเมื่อคืนวันที่ 23 เมษายน 2536 หลังจากนั้นมา ไม่เคยคิดอยากสูบ หรือมีเงินถึง เมื่ออยู่ใกล้ผู้สูบบุหรี่ รู้สึกอึดอัด ทรมานใจไม่ได้

ทุกวันนี้ ลูกได้รับรู้ เห็นตัวอย่าง และประกาศว่าจะไม่ยอมทดลองสูบบุหรี่ แม้จะมีเพื่อนๆ หรือใครชักชวนก็ตาม เป็นผู้ว่าลาญควันบุตรีอีกด้วย

การเลิกสูบบุหรี่ จึงเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ เป็นชัยชนะอันยากเย็นและเป็นการพิสูจน์แล้วว่ามิคนอีกหลายร้อยล้านคนยังไม่สามารถกระทำได้

มูลนิธิบรรณคดีเพื่อการไปสูบบุตรี ได้ชี้ชวนให้ประชาชนรับรู้ถึงพิษร้ายของบุตรีในรูปแบบต่างๆ มายาวนาน ไม่ถนัดการจัดสัมมนา แลกเอกสาร ข้อมูล ต่อต้านการจกจ่าย โดยคนบุตรี 認為ประสบความสำเร็จเป็นที่พอใจมากกว่าประเทศพัฒนาแล้ว โดยเฉพาะกลุ่มประเทศยุโรป

มูลนิธิฯ ได้ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนเด็กบุรีรัมย์ รวมทั้งชี้นำให้เยาวชนไม่ติดตลาดออนไลน์ พึ่งผ่านอุปสรรคต่างๆ มากมาย ได้ต่อสู้กับพลังของอำนาจบริษัทผู้ผลิตบุหรี่ยักษ์ใหญ่ที่มีกิจการข้ามชาติและเงินอุดหนุนจากความสำเร็จของมูลนิธิฯ ยังไม่ถึงจุดสิ้นสุด คราบโคลที่คนใจงอหรือทุกผู้คนบนโลกส่วนหนึ่งยังยอมตกเป็นทาสบุหรี่ แต่ยังมีให้เห็นความศรัทธา เป็นการทำสงครามที่มองเห็นชัยชนะ แม้จะสูยากเย็นแสนเข็ญก็ตาม

การจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ นับได้ว่าเป็นความสำเร็จอีกครั้งหนึ่งของมูลนิธิฯ และผู้มีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลต่างๆ นับเป็นการกึ่งที่น่าภาคภูมิใจ น่าจะเป็นพลังเสริมของการทำงานที่ผ่านมามาก ในการเร่งอัตราความก้าวหน้าของความสำเร็จได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ใครแต่ละคนได้อ่านหนังสือเล่มนี้ แล้วลด ละ เลิกการเสพติดบุหรี่ในที่สุด ย่อมหมายถึงแต่ละขณะแห่งความสำเร็จของมูลนิธิฯ ซึ่งสมควรได้รับการสนับสนุนและการชื่นชมจากสังคมผู้ต้องการรักษาสุขภาพ และร่วมต่อต้านพิษภัยของบุหรี่จนกว่าทุกคนจะเป็นผู้ชนะ

ไพฑูริย์ อภิศักการณ
บรรณาธิการอาวุโส คม ชัด ลึก

สารบัญ

1. บทนำ	11
2. ยาเสพติด	15
3. การโฆษณา	19
4. เกษตรกรรมและสมาคมชาวไร่ยาสูบระหว่างประเทศ	26
5. ประเทศกำลังพัฒนา	33
6. เศรษฐศาสตร์ ภาษี และการค้า	37
7. ควันบุหรี่ปมือสอง / ควันบุหรี่ปในสิ่งแวดล้อม	42
8. ค่าเดือนบนซองบุหรี่ป	47
9. ขบวนการล๊อบบี้ของอุตสาหกรรมบุหรี่ป	51
10. ความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน	55
11. บุหรี่ปไลท์ (Light) และ โลว์ทาร์ (Low Tar)	58
12. การลักลอบค้ำบุหรี่ปข้ามประเทศ (บุหรี่ปเถื่อน)	62
13. องค์การอนามัยโลกและค้ตวรรษอื่น ๆ	67
14. ผู้หญิงกับการสูบบุหรี่ป	72
15. เยาวชนกับการสูบบุหรี่ป	74
บทส่งท้ายอุตสาหกรรมบุหรี่ปเปลี่ยนแปลงแล้วจริงหรือ?	84